

[Glensgård]

er ligeældigt, fordi hr. Brixtofte også er medlem af venstres hovedbestyrelse. Derfor slipper hr. Jeppe Kristensen ikke så nemt om ved det. Han kan selvfølgelig lade være med at svare – det er den nemmeste mulighed – men hr. Jeppe Kristensen kunne jo også gøre sig den ulejlighed, at han rejste sig og gik på talerstolen og sagde: jeg kender ikke til det pågældende stykke papir. Vi ved jo alle sammen godt, hvad der er galt. Der er det galt, at embedsmændene i ministeriet ikke kan få udformet en lovgivning, som både venstre og socialdemokratiet vil stå bag.

Hvis det var således, at skatteministeren alene skulle fremsætte et sådant lovforslag, er jeg såmænd lige ved at tro, at jeg kunne hjælpe ham med at få det igennem folketinget, men det skal skatteministeren jo ikke. Det skal igennem den socialdemokratiske gruppe først, og derfor er det selvfølgelig særdeles interessant, hvad det måtte ende med.

Hr. Jeppe Kristensen talte ellers om informationsforurening, men denne informationsforurening stammer fra hr. Holm og fra hr. Brixtofte. Det er dog mig bekendt to medlemmer, som hører til – ganske vist det mindste af – regeringspartierne, men de har altså nævnt, at disse tal skulle foreligge på et stykke papir i en aftale mellem de to. Jeg ser nu, at hr. Erenbjerg er på vej på talerstolen, og det skulle glæde mig meget, om han enten kunne bekræfte eller afkræfte disse tal.

Det er selvfølgelig rigtigt, at skatteministeren på et eller andet tidspunkt må komme tilbage og fortælle, hvornår han beslutter sig til at fremsætte forslaget. Det er da også meget interessant, men det er egentlig vigtigere at høre lidt om, hvad forslaget indeholder.

(Kort bemærkning).

Kallesøe (KF):

Når man spørger om, hvorfor dette forslag om værdistigningsafgift ikke kommer, og går i lidt skarpere debat med venstres repræsentanter – og jeg debatterede, som jeg sagde, med hr. Holm – så får man at vide, at ideerne er klare, og at de og de tal kommer til at stå i loven, men når man så spørger, hvorfor det tager så lang tid, måneder, at få loven udformet, så får man at vide, at det er, fordi der er nogle overgangsordninger særlig med hensyn til bestemmelser om anpartsselskaber,

aktieselskaber og den slags, og at disse problemer er så vanskelige, at man ikke umiddelbart kan løse dem. Men hvis man ser på, hvad der i øvrigt findes af lovgivning, ikke mindst på skatteområdet, skulle man ikke tro, det kan være så vanskeligt, at netop disse problemer skulle give anledning til månedlange overvejelser, så derfor rykker vi endnu en gang.

(Kort bemærkning).

Erenbjerg (S):

Først vil jeg gerne sige ganske kort til hr. Glensgård, at det nu to gange fra denne talerstol i dag er blevet postuleret, at en løn- nedgang på 5 pct. skulle give en realløns- fremgang på ca. 12.000 kr. om året. Hverken mere eller mindre har vi kunnet fravriste ordføreren for fremskridtspartiet. Vi har fået at vide, at man fastholder en bruttoløn på 95 pct. af indeværende års løn, og at dette skulle kunne give en lønfremgang på ca. 12.000 kr. om året. Intet mere har vi kunnet få at vide. Vi har kunnet læse, at en af de ting, der begrunder en sådan reallønsfremgang, skulle være, at bundgrænsen blev hævet til 35.000 kr. I øjeblikket får en familie, hvor kun den ene er udearbejdende, et dobbelt personfra- drag eller 29.000 kr. Det betyder altså, at fremskridtspartiet mener, at hvis man hæver denne bundgrænse med 6.000 kr., skulle dette kunne give en reallønsfremgang på 12.000 kr., uagtet at der sker en nedgang i den ud- betalte løn. Det skal man vist være mere end almindelig fremskridtsmand for at kunne forstå.

Til det sidste spørgsmål vil jeg gerne sige til hr. Glensgård, at havde der foreligget en aftale, havde der været aftalt ganske bestemte procentsatser, havde der nok ikke været de store vanskeligheder med at få udarbejdet lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Glensgård (FP):

Jeg skal takke hr. Erenbjerg for, at han nu bekræfter, at venstres hovedbestyrelsesmed- lem rejser land og rige rundt og bedrager sine egne vælgere. Det er klart, at hverken hr. Jeppe Kristensen eller skatteministeren ville give et sådant svar, for så ville man bli- ve klar over, hvordan man stillede sig til et